

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,
Eszik-iszik a sátorban, semmire sincs gondja,
Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Paripáját megforgatja, úgy megyen dolgára,
Csillog-villog a mezőben virágszál módjára,
Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Kossuth Lajos azt üzenté:

Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni:
Mindnyájunknak el kell menni!
Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Esik eső karikára
Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság!
Éljen a haza!

Kossuth Lajos táborában

Két szál majoránna,
Egy szép barna, de magyar huszár
Sej, lovát karéjozza.

Ne karéjozz, magyar huszár,
Mert leesel róla!
Nincsen itt a te édesanyád
Sej, aki megsíratna!

Ne sirasson engem senki,
Jól vagyok tanítva!
Sem lépésbe, de sem vágatába
Sej, le nem esek róla!

Mert a huszár a nyeregbe
Bele van teremtve,
Mint a rozmaring a jó földbe
Sej, belegyökerezve.